

DOSSIER DEL PROGRAMA *LA MÚSICA A DEBAT* DEDICAT

A “EL MOLINO”

Emissió: 31 d'octubre de 2000

EL MOLINO

Per a moltes generacions anomenar “El Molino” es sinònim d’alegria. La seva evocació ens trasllada a un local on, per un mòdic preu, hi podíem passar estones agradables i oblidar-nos de les penes i obligacions que, encara que diferents, en totes les èpoques n’hi hagut. Perquè El Molino té molta història, moltes anècdotes i fets que, malgrat el transcurs del temps, no quedaran pas en l’oblit. Dels seus espectacles, de les seves músiques, originals i engrescadores, i sobretot dels seus artistes, moltes generacions n’han gaudit. Per conèixer els seus orígens ens hem de remuntar a finals del segle XIX. La Pajarera, El Petit Palais i més tard el Petit Moulin Rouge, són els noms que va anar prenent aquest petit local dedicat des dels seus inicis a l’espectacle de varietats.

No va ser fins a principis del segle XX que va adoptar la característica forma i color que encara avui podem observar. Malgrat que la guerra civil ja s’havia acabat, no estava gaire de moda conservar el nom d’un color que, encara que fos en francès, ens recordés un dels dos bàndols d’aquell trist enfrontament entre germans. És per aquest motiu que l’any 39 va prendre el nom definitiu que avui coneixem com El Molino.

Aquest establiment ha estat tota una institució en el gènere del “Music Hall”, no envà ha sobreviscut en el record d’un públic fidel que buscava en aquest local típicament barceloní, l’equilibri i l’estima que només el clima del seu desaparegut espectacle musical li podia oferir. Diem “Musical” amb majúscules doncs entenem que amb unes altres lletres i amb uns altres sons –tant se val- en aquesta sala també s’hi entonava l’universal “Himne a la alegria”, i d’alegria mai en sobra, en falta. Esperem doncs, que amb un tarannà actual i modern, i sense que aquest fet estigui renyit amb un respecte al seu passat, puguem tornar a gaudir de les varietats en aquesta entranyable sala.

Joan Fradera